

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 741/2019
13.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ђинђић, адвокат из ..., против тужене ... школе „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Виолета Стојановић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 761/18 од 18.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 761/18 од 18.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П1 258/16 од 27.11.2017. године, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење тужене о престанку радног односа од 30.08.2016. године и решење Школског одбора тужене од 15.09.2016. године, да се наложи туженој да тужиљу реинтегрише у радни однос и призна јој сва права по основу рада. У другом ставу обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 98.250,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 761/18 од 18.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужиља је изјавила благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану другостепену пресуду у границама ревизијских разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) и одлучио да ревизија тужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски

суд пази по службеној дужности. Насупрот ревизијским наводима нису учињене ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона. Другостепени суд је правилно испитао првостепену одлуку у границама жалбених разлога. Оценио релевантне жалбене наводе и дао јасне разлоге за донету одлуку.

Тужила је тужбом тражила да се поништи као незаконито решење тужене о престанку радног односа од 30.08.2016. године и решење Школског одбора тужене од 15.09.2016. године којим је одбијен приговор тужиле. Тужбом је тражила и да се наложи туженој да је реинтегрише у радни однос и призна јој сва права по основу рада.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била у радном односу на одређено време код тужене почев од 02.06.2015. године, ради замене одсутног запосленог преко 60 дана односно до повратка запосленог који је изабран на функцију директора у првом мандатном периоду. Тужила је обављала послове наставника ... групе предмета. Решењем тужене од 30.08.2016. године престао јој је радни однос услед престанка потребе за обављањем послова једног извршиоца на радном месту наставника ... групе предмета. Решењем Школског одбора тужене од 15.09.2016. године приговор тужиле на решење о престанку радног односа одбијен је као неоснован. Оспорена решења донета су у поступку извршења наставних планова и програма образовних профила код тужене за школску 2016/17 годину. У вези са тим код тужене је дошло до смањења броја одељења и фонда часова на радном месту наставника ... групе предмета. На том радном месту сви запослени сем тужиле радили су на неодређено време. Укупан годишњи фонд часова ... групе предмета расподељен је наставницима који су имали засновани радни однос на неодређено време. Након расподеле укупног годишњег фонда часова они су имали 100% норме. Није било додатних часова који би били расподељени тужили нити је било слободног радног места. Зато је истој престао радни однос. Тужила у наведеном поступку није бодована нити је стављена на листу за преузимање запослених за чијим је радом престала потреба.

На основу тако утврђених чињеница нижестепени судови су закључили да тужбени захтев није основан. У ситуацији у којој је код тужене дошло до смањења обима посла и фонда часова, приликом расподеле часова примат имају запослени на неодређено време. Због смањења обима посла и фонда часова престала је потреба за једним извршиоцем на радном месту наставника ... групе предмета. Укупан фонд часова на тој групи предмета расподељен је наставницима запосленим на неодређено време. Није остало додатних часова нити је било слободног радног места на коме би тужила била распоређена. Тужила није формално проглашена технолошким вишком и зато јој не припада право на исплату отпремнине. Из тих разлога одбијен је тужбени захтев.

Према оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев као неоснован.

Према одредби члана 131. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 72/09, 52/11...35/15...62/16) запослени који је у установи у радном односу на неодређено време, а остао је нераспоређен или има статус запосленог са непуним радним временом на основу члана 137. став 2. и 3. Закона остварује право

на преузимање, стављањем на листу запослених са које се врши преузимање. У конкретном случају тужила је била у радном односу на одређено време код тужене, ради замене одсутног наставника који је изабран на функцију директора. У спроведеном поступку је утврђено да је у поступку извршења наставног плана и програма образовних профила код тужене за школску 2016/17 годину дошло до смањења броја одељења. Због смањења броја одељења смањен је укупан фонд часова и на радном месту наставника ... групе предмета на ком је тужила радила као замена. Није преостало часова који би били расподељени тужили на радном месту на ком је мењала одсутног наставника. Како су послови које је обављала на том радном месту престали да постоје самостално престао је и разлог заснивања радног односа замене тог наставника. У оспореном решењу о отказу уговора о раду тужили наведени су основ и разлози за давање отказа сагласно одредби члана 185. став 1. Закона о раду. Из тих разлога тужили је законито престао радни однос заснован на одређено време.

Закон о основама система образовања и васпитања не предвиђа могућност остваривања права на преузимање запослених на одређено време и зато у случају тужиле није постојала могућност на преузимање. У конкретном случају не ради се о ситуацији из одредби Закона о раду које регулишу положај запосленог на неодређено време који је проглашен технолошким вишком. Зато се у ревизији тужиле неосновано оспорава законитост решења о престанку радног односа због непоштовања одредбе члана 158. Закона о раду који се односи на обавезу исплате отпремнине.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић